

da i Stedet for 3 600 Kr. aarlig og 1 200 Kr. i personligt Tillæg, som de hidtil havde, at give dem samme Beløb som Grundløn, altsaa 4 800 Kr., og et Alderstillæg paa 360 Kr. efter 5 Aars Tjeneste. Hvad den laveste Lønningsgruppe angaar, er der foreslaaet et yderligere Tillæg paa 180 Kr. efter 16 Aars Tjeneste for at raade Bod paa de ikke meget heldige Avancementsforhold indenfor Korpset. Disse forskellige Lønninger er godkendt af Lønningsraadet inden Forslagets Fremsættelse.

Da Forslaget fremkom, vakte det en vis Bevægelse i vore sydlige Grænseegne, idet man der var tilbøjelig til at mene, at den foreslaaede Reduktion var for stor, en Reduktion altsaa til 345 Grænsegendarmer. Der indkom en Række Henvendelser til Regeringen fra de paagældende Sogne, i hvilke man udtalte Ønske om, at der ikke maatte finde en saa stærk Reduktion Sted, idet man særlig henpegede paa de Vanskeligheder, der kunde opstaa i den kommende Tid, og man henstillede da, om det ikke var muligt at foretage Reduktionen, efterhaanden som der blev Anledning dertil, saaledes at der ikke med det samme blev foretaget en saa overordentlig betydelig Reduktion. Regeringen var ikke blind for, at der kunde være noget i denne Betragtning, som ogsaa blev godkendt af Folketingets Udvalg. Man foreslog derfor at indføre den Forandring i det oprindelige Regeringsforslag, at Nedbringelsen til det nævnte Antal, 345, skulde ske ved en gradvis Reduktion i Løbet af en efter Forholdene afpasset Overgangstid. Denne Ændring blev tiltraadt af Regeringen. Der vil altsaa ikke finde en saa stor Reduktion Sted i den nærmeste Tid som foreslaaet af Regeringen, og der vil derfor heller ikke opnaas saa store Bespareser, som man var gaaet ud fra i Lovforslaget, nemlig en Besparelse af ca. $\frac{1}{4}$ Million, men noget vil der dog spares, og mere vil der kunne spares efterhaanden, idet man saavel fra Gendarmeriets Ledelse som fra Regeringens Side mener, at man uden Skade efterhaanden vil kunne formindske Antallet ned til det, der her er foreslaaet. — Jeg skal med disse Ord anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvilje.

Karberg: Da der i Loven om Grænsegendarmeriet af 22. December 1920 indsattes en Revisionsbestemmelse om, at Loven skulde forelægges i revideret Skikkelse i Samlingen 1922—23, gik man fra alle Sider ud fra, at der paa Tidspunktet for denne Revision vilde komme til at foreligge ret normale Forhold ved Grænsen, saaledes at man kunde gaa

til en betydelig Reduktion af den den Gang fastsatte Styrke. Saaledes som Lovforslaget i denne Samling er blevet fremsat i Folketinget, afgiver det ogsaa et godt Vidnesbyrd om, at Regeringen bestræber sig for at foretage en betydelig Reduktion, nemlig paa 88 Mand, skønt den, som det fremgik af Bemærkningerne til Lovforslaget, ikke kunde undlade at udtale sin Betænkelighed ved, at denne Reduktion skulde foretages straks. Forhandlingerne i det andet høje Ting har nu imidlertid vist, at Forholdene ved Grænsen langt fra er faldet til Ro, men maa betragtes som mindst lige saa vanskelige som i 1920. Alle Partiernes Ordførere udtalte sig imod en pludselig Reduktion af Styrken, for nogles Vedkommende ud fra den Betragtning, at en Masseafskedigelse af Gendarmer vilde forøge den almindelige Arbejdsløshed her i Landet. Folketinget har nu, som den højtærede Finansminister lige udtalte, indsat en Bestemmelse i Loven, hvorefter Antallet efterhaanden vil kunne nedbringes fra det i Loven af 1920 fastsatte Antal ved en gradvis Reduktion i Løbet af en passende Overgangstid til det i det foreliggende Lovforslag normerede Antal, en Bestemmelse, som jeg kan give min fulde Tilslutning. Som den højtærede Finansminister ogsaa lige berørte, er der i Lovforslaget indsat en Bestemmelse om fast Ansættelse af de hidtil midlertidigt ansatte Distriktofficerer. I 1920 havde man ud fra den nævnte Forudsætning, at Forholdene ved Grænsen i Løbet af kort Tid vilde nærme sig det normale og nærme sig de Forhold, som er kendt fra Grænseværnet ved den tidligere Kongeaagrænse, undladt at ansætte faste Distriktofficerer, men havde nøjedes med at give Finansministeren Bemyndigelse til midlertidig at antage Distriktofficerer indtil den 31. Marts d. A. Det maa nu betragtes som godtgjort, at Arbejdet ved Bevogtningen af Grænsen er af ret vanskelig Art, og at Ansvaret for Opretholdelse af Ro og Orden ved Grænsen ikke kan paalægges Gendarmerikorpset, hvis ikke Bestemmelsen om Distriktofficerer indføres som et blivende Led i den kommende Ordning. Til Bestridelse af Distriktofficerernes Gerning kræves megen Dygtighed, Aarvaagenhed og Taktfølelse, og jeg vil mene, at de foreslaaede Lønninger for disse, af hvilke der nu inklusive Næstkommanderende findes 4, tidligere 5, ikke er for høje i Betragtning af de særlige Kvalifikationer, der maa kræves, og faktisk er de heller ikke højere end den tidligere Løn.

Efter at Lovforslaget nu er vedtaget enstemmigt i Folketinget, og under Hensyn til,